

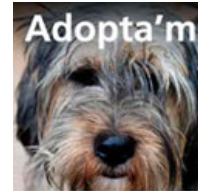
LLETRES

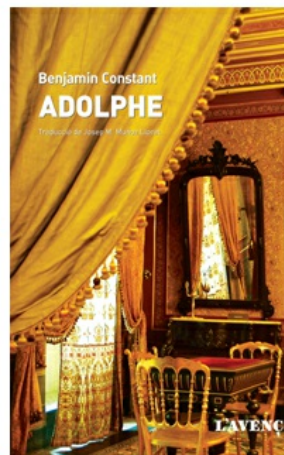
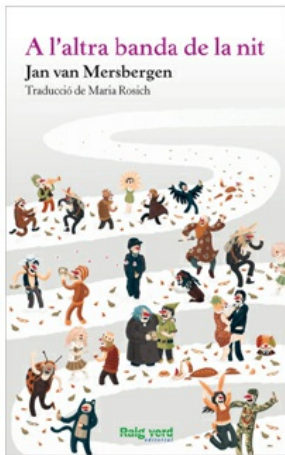
10 llibres en català per llegir aquest estiu

by RRRMAGAZIN on Jul 22, 2013 - 7:50 am

No Comments

Llegir en català, el blog que agrupa varies editorials independents de Catalunya, ens proposa deu interessants llibres per aquest estiu. Aquestes són les seves recomanacions.

Subscriu-te amb RSS

A l'altra banda de la nit, de Jan van Mersbergen, traducció de Maria Rosich (Raig Verd Editorial, 2013)

Motius per llegir *A l'altra banda de la nit* de Jan van Mersbergen. Perquè és un llibre preciós que parla de l'amor, de l'amistat i de la lleialtat. Perquè tot passa només en una nit de Carnaval. Perquè no coneixes el Carnaval de Venlo, a Holanda, i l'has de descobrir, és brutal. Perquè l'autor vindrà al setembre a la Setmana del Llibre en català a parlar amb tu del seu llibre i te'l podrà signar. Perquè el llibre també parla de la paternitat, de què significa ser pare. Perquè està escrit amb una prosa magnífica i per això ha guanyat premis tan importants. Perquè l'ha recomanat el llibreter de L'Odissea. Perquè amb aquest llibre l'encertaràs segur.

Entre dues llums, de Pep Bertran (Edicions Saldonar, 2013)

Pep Bertran torna de nou, i ara abandona els racons més foscos de la Ribera d'*Una vida regalada* per donar-nos una sorpresa: el protagonista d'*Entre dues llums* és un capellà, mossèn Miquel! Un capellà que s'ha arrossegat tota la vida per culpa d'una mare que ja de ben petit no el va deixar volar. Arriba el moment de fer balanç, quan és massa tard per rectificar, i ja veurem per on peta la cosa. Tot plegat, **una visió excèntrica del mite de l'immortal i sempre present Èdip de Sòfocles. Després de llegir aquest llibre, ben pocs podran continuar considerant la veritat com el remei de tots els mals.** Pep Bertran (Mataró, 1971) ha estudiat Ciències de la Informació i direcció cinematogràfica. El 1996 guanya el premi Just Manuel Casero amb La Ribera. Després deixa córrer l'escriptura i es forma com a psicoanalista.

Adolphe, de Benjamin Constant. Traducció de Josep M. Muñoz Lloret (L'Avenç, 2013)

"*Adolphe* és una apassionant història d'amor –o, més ben dit, de desamor. En acabar la universitat i mentre acaba la formació que l'ha de portar a una feina predestinada, un noi jove, el tal Adolphe, una mica indolent i potser un pèl cínic, s'instal·la en una petita capital d'un príncep alemany. Allí, gairebé com un joc, conquista una dona deu anys més gran, Ellénor, una polonesa de gran bellesa, amistançada d'un noble local. Relativament aviat, ja hem fet el cim: ja els tenim tots dos ben enamorats. Però ara ve el millor: com en el ciclisme, el més

Follow @rrrmagazin

T'agrada aquest blog? La teva ajuda és molt important per mantenir-lo i fer-lo créixer. Gràcies!

Donar

www.rrrmagazin.cat està subjecte a una llicència de Reconeixement 3.0 No adaptada de Creative Commons

apassionant, i el més perillós, és la baixada. Una baixada en espiral, obsessiva i tot: perquè l'amor, com havia descobert Mercè Rodoreda, no és per sempre, no és etern. I aleshores, com desprendre's, sense fer massa mal, ni prendre'n massa, d'una relació que ja no ens satisfà?"

Com fer-se fastigosament ric a l'Àsia emergent, de Mohsin Hamid.

Traducció de Carles Miró (Edicions del Periscopi, 2013)

Parodiant els llibres d'autoajuda empresarial, Hamid narra la història d'un noi pobre d'entorn rural que esdevé el magnat d'una gran corporació; aquest heroi anònim construeix un imperi a partir del bé més fluid i cada vegada més escàs: l'aigua. Però segueix enamorat d'una noia guapa amb qui comparteix origen i sort, i els seus camins es creuen una vegada i una altra d'acord amb les fluctuacions del destí. Política sense ser didàctica, tendra sense ser sentimental, espiritual sense ser religiosa. **Una mirada decidida a la violència i a l'esperança, mitjançant dos personatges inoblidables que troben un bocí d'intimitat transcendent en uns temps de turbulències devastadores.** «Si no és que n'estàs escrivint un, un llibre d'autoajuda és un oximoron.»

L'entrepà de Salvador Giral (LaBreu, 2013)

Quan un és darrera la barra d'un bar o isolat a casa pot no parar de rumiar-la, la veu que tots podem arribar a portar dins ens parla de les il·lusions perdudes. Primera il·lusió: Elionor, una dona tan perfecta que costa trobar-li humanitat, amb ella va ser fàcil viure dies feliços d'una rutina perfecta. Ara que té seixanta anys, el protagonista recorda els dies feliços i com Elionor va marxar darrere les promeses d'un que la portava amunt i avall en descapotable. La segona il·lusió és un bar d'entrepans a Manresa: els millors entrepans del món. Per poder-los preparar el protagonista viatja per tot Europa en busca dels ingredients adequats. L'èxit li dura ben poc: al bar hi entra a treballar una noia, que trenca l'equilibri entre els cambrers, els clients i el local. La novel·la de Salvador Giral és més un ambient que no pas uns fets, una disposició d'esperit més que no pas una trama argumental. Allò que hi passa pot arribar a ser molt insignificant però servirà per recuperar un món de sensacions perdudes revestint-se d'un dramatisme farsesc: unes pistoles antigues amagades en un relleix són la clau d'un duel o potser d'un assassinat de matinada.

La cantonada i altres històries de Jordi Serra i Garrido (Gregal, 2013)

Quaranta-cinc relats. O potser són contes? Quaranta-cinc històries diverses i sorprenents. Crisi d'identitat periòdiques davant d'un mirall, de matinada. Directors de sucursal bancària que tenen clar qui és l'imbècil de torn. L'ull de la lluna, que et vigila. Moments crucials oblidats i que persisteixen, com grans de sorra, al fons d'una butxaca. Un poble ple de vides a mig viure, vides petites, amb morts també petites, que arriben quan volen. O quan poden. I el nen de la cantonada, que no sap plorar, de tanta pluja que l'amara. "I en fi, que no ens volem estar de dir que tot això de les bombolles i els tobos és un mite que ja comença a fer-se carregós, i que vol posar esparadrap a una nafra que el que requereix és un tractament més agressiu. Aquí, de l'únic que hi ha hagut una bombolla, senyor Peris, és d'imbècils, i afortunadament encara no ha esclatat." "Ami no em parlis amb aquest to de veu. Agra, aspra, àcida. Que civilitzat el menyspreu. Per què t'estimo? No em toques. Fa temps que no ens toquem. Una carícia, un petó de pedra, buit com el vidre dels teus ulls."

La llogatera de Wildfell Hall de Anne Bronte. Traducció de Joan Antoni Cerrato (El gall editor, 2013)

La llogatera de Wildfell Hall conté una ironia tràgica i un enginy agosarat. Ens conta veritats d'una manera apassionada, a voltes tot fent ús d'ecos bíblics. Aquesta obra mestra porta l'indiscutible distintiu de les germanes Brontë. El llibre sencer és narrat en primera persona, cosa que fa més versemblants els sentiments dels personatges, que són retratats amb acurada precisió. Responen a una simbologia ben concreta, especialment pel que fa a Arthur Huntingdon, el marit cruel i viciós. Hi ha un enfrontament palès entre el bé i el mal, però *La llogatera de Wildfell Hall* no cau en el moralisme fàcil, sinó que presenta els esdeveniments tal com són en realitat, sense concessions. Primerament odiam Arthur amb força, però al final ens fa llàstima i àdhuc podem entendre per què Helen el va estimar. L'any 1913, May Sinclair va dir que quan Helen Huntingdon tanca al seu marit la porta del dormitori pels nassos, l'estrèpit es va sentir per tot Anglaterra.

Per més temps que passi de Francesc Santolaria (Meteora, 2013)

"Tot sovint la història de moltes famílies està esquitxada de misteris, ferides mal tancades o successos foscos que mai no s'han pogut aclarir. Aquest és l'escenari en què Francesc Santolaria situa els personatges de la seva nova novel·la, *Per més temps que passi*, on es reviu uns fets que, en el seu moment, van quedar enterrats per un oblit interessat i, en alguns casos, també ignominiós. En un entorn actual, on les mancances ètiques de la nostra societat es mostren amb claredat, es mou la protagonista de l'obra, Berta Delclòs, una noia que fa camí com a model i actriu, i que és víctima d'un assetjament i d'un xantatge que la connecta amb un passat ple de boires que només la veritat pot esvair. El creuament de dues èpoques, la contemporània i la dècada de 1950, relacionarà dues històries de la família de Berta i traurà a la llum també un crim irresolt que mai no ha prescrit en la memòria dels afectats."

Un habitual de la comissaria de Dominique Manotti. Traducció de Brisa Prieto (Al Revés, 2013)

Un habitual de la comissaria està construïda a partir d'un repartiment coral. És la fidel transcripció de la vida en una comissaria de l'extraradi de París. Manotti es va inspirar en els terribles fets de la tardor de 2005, quan un jove immigrant fou assassinat impunement per "les forces de l'ordre". Li va semblar que s'havia de situar en els mesos previs (l'acció té lloc durant l'estiu d'aquell mateix any) per reflectir la tensió latent, la violència que amara les relacions entre la policia i els habitants del gueto en una gran urbs com la capital francesa. Volia que el seu relat ens aclarís moltes coses. Que ens mostrés com n'és de necessària la marginalitat per tal que la societat "blanca i digna" funcioni correctament. Com cal mantenir a tota costa aquell engranatge sordid i sinistre per a que la desgràcia d'uns quants alimenti la complaença de la majoria.

El Càntic dels Càntics de Salomó. Edició i traducció de Narcís Comadira i Joan Ferrerés (Fragmenta Editorial, 2013)

El Càntic dels Càntics de Salomó és el poema d'amor més celebrat de la literatura universal i, alhora, un dels més controvertits. A causa de la seva integració en el cànon bíblic, el Càntic ha estat llegit tradicionalment com una al·legoria de les relacions entre Déu i el seu Poble. Tanmateix, en el text no es parla de Déu. Tant si el Càntic és un conjunt de fragments com si és un poema oníric, el que importa és la seva febrada eròtica. L'amor del Càntic és d'entrada un amor físic, sense cap dissimulació de la fisiologia. És aquesta carnalitat la que fa possible tota lectura simbòlica i al·legòrica del text, tota lectura espiritual, teològica i mística. Si un dia la Paraula es va fer carn, el Càntic dels Càntics ens presenta aquesta carn en tota la seva magnífica realitat, amb la joia profunda d'aquesta realitat, en tota la seva esplendor.

Pots seguir el blog [Llegir en català](#) al [facebook](#) i també al [twitter](#).

Tags: a l'altra banda de la nit, adolphe, Com fer-se fastigosament ric a l'Àsia emergent, El Càntic dels Càntics, entre dues llums, L'entrepà, La cantonada i altres històries, La llogatera de Wildfell Hall, Llegir en català, Per més temps que passi, Un habitual de la comissaria

T'agrada aquest blog?

La teva ajuda és molt important per mantenir-lo i fer-lo créixer. Gràcies!

[Donar](#)

[Previous post](#)
FicSharing - 3a trobada d'intercanvi de fotos

[Next post](#)
Fear of flying, el curt

What do you think?

Name *required*

Email *required*

Website

Submit